

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 744. Zachariae Pap. Annus 3. Const. Copron. Imp.
Annus 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

has est ipse obediens quibus vrbis aperire portas, is qui...

Quem vero nonas Nouembrii, vrgens Constantinus...

Mactis autem et aliorum promissa, qui auxiliati fuerant...

Mactis quoque, et alia quae innumera mala vrbis monstrata...

Quod autem idem Constantinus accepisset res bene...

Post haec vero vbi scilicet Constantinus Constantino-

IESU CHRISTI Annus 744.

ZACHARIAE PAP. ANNO 3. CONST. COPRON. IMP. ANNO 4.

CHRISTI Redemptoris anno septingentesimo quad-

liam tibi populum, quem nimis sequitur admodum exter-

Quo pariter anno (inquit Theophanes) defuncto Stephano...

Hoc item anno Virgilius atque Sidonius viri religio-

Reus edidit ad sanctissimum fratrem Bonifacium...

Virgilius et Sidonius viri religio apud Bamoniorum provin-

His acceptis literis Bonifacius, ut pacis filius, tamqu-

Domino excellentissimo Pipino Regi Francorum Bonifacius...

Celsitudinis vestrae clementia magnas gratias agimus, et Do-

THEO- PHILA- CTYS E- TISC. AN- TIOCH.

CORRI- GENDVS BONI- FACI PER ROMAN. PONTIF.

DE NON ITERAN- DO BA- PTISMO EX PAT- RISTATE.

III. BONI- FACI EPIS- TOL. AD PIPINVM REGEM.

...quod si quis in rebus suis...

II. **Sextum capitulum de viduis** si possint in proprio habitaculo suo saluare animas. Item ex eodem libro capitulo XXI. Ita conuenienter: Vidua non violentur a pontificibus; & si professam conuenienter pro spolio mota & calcetur, ipsa se professam Deo pro suo suo adiutori reddat. Nam de vidua sine viā benedictione velandā superius duximus latius distendimus: quae si propterea inuitate professam coniugii castitatem inuoluit mente calcatur potest vni interire, quasi Deum debeat satisfactione placare. Sic enim se sustinet continere non poterat secundum apostolum nullatenus nubere vel abire: sic habitus secundum desiderium primum Deo pudicitiae fidem debuit custodire. Nusquam in eodem talibus laqueum delinere nocere sed fidem adhortationem pro spolio seruari, paratque se potest duntaxat illud, ut infra se absoluta conscientia, & illam pro se rationem Deo reddat interire.

Septimum capitulum de laico pellerente suam coniugem: ex canone sanctorum apostolorum capite xvij. si quis laicus vxorem propriam pelleret, diceret, vel ab alio dimissam duceret, communio priuaretur.

II. **Octauum capitulum de presbyteris & diaconis**, qui se a ministerio Ecclesiastico subtrahunt, & seorsum collectas faciunt, et canone dicitur in bene Concilij capite v. promulgatum est: Si quis presbyter aut diaconus Episcopum proprium contempserit se ab Ecclesiis sequestraret, & seorsum colligens altare constitisset, & communionem Episcopo non acciperet, nec conferret vel obediuntiam seculi & iterum viciatibus daretur uniuersis modis, nec vltimum condonatum, quia non recipere non potest dignitate. Quod si Ecclesiam turbare & salutare periculum fecerit, potest esse excommunicatus & a ministerio sequestrari.

Nonum capitulum de clericis & monachis non manentibus in suo proprio quod interrogatum est in canone Chalcedonensis septimo deo etiam est: Qui seculi deponatur sunt, aut monachorum vitam experientiam fiat, inuicem ad utilitatem, neque legatum aliquam venire mandatum: aut hoc tenet ante, & non agens peritiam, quod minus redit aut ad quod propter Deum promissum elegerit, anathematizari.

Decimum caput de clericis qui sunt in parochijs, monasterijs, & martyrij, ex canone Chalcedonensis Concilij capite nono ita dicitur est: Clerici qui professionem proceperunt, vel ordinantur in monasterijs, & in filiis autem sub Episcopo, qui in vnaqueque civitate sunt secundum sanctorum Patrum traditiones, potest esse permanere nec per contumaciam ab Episcopo suo desiliant. Qui vero aliter auctore huiusmodi formam quocumque modo, nec proprio subiacentur Episcopo siquidem clericis sunt, canonum correptionibus subiacent: si vero laici vel monachi fuerint, communione priuarentur.

Undecimum caput, Qui clericus etiam ab vxoribus abstineret debeat, ex canone Africano cap. xxxvj. ita continetur. Praeteredem de quorundam clericorum quosdam erga proprias vxores incontinentia referretur, placuit, Episcopi & presbyteros, seu diaconos secundum propriam statuta etiam ab vxoribus abstinere. Quod si fuerint, ab Ecclesiis sequestrantur. Caetero autē clericorum ad id non cogi, sed secundum vniuersumque Ecclesiae consuetudinem obseruari debet.

Duodecimum caput de his qui vxores aut viros dimittunt, ut si morantur, ex Concilio supra Africano capite lxix. ita continetur: Placuit vt secundum Evangelicam & Apostolicam disciplinam neque dimissa ab vxore, neque dimissa a marito alteri coniungatur: sed si morantur, aut si non vni recalcantur. Quod si contempserint ad penitentiam referantur.

III. **Decimum tertium caput in iustum est quod monachus si clericum saltim fuerit, quid agere debeat**. Ex dei rectoris Innocentij pape capite xvij. continetur: De monacho qui dum morantur in monasterio, & postea ad clericum ordinem peruenit, non debet sua propria proposita deuicare. Aut enim sicut in monasterio a se, & quod dicitur in meliori gradu positus amittere non debet: aut si corruptum postea baptizatum, & in ministerio clericali ad clericatum ordinem accedere voluerit, vxorem vniuersam habere non potest, quia nec benedictio cum sponsa potest iam ante corruptionem: quae facta seruatur in clericis, maxime cum vno relictis habet, ut quisque corruptus baptizatus clericum esse vult.

...fuerit, & si non potest se vxorem vniuersam non dicitur.

Decimumquartum caput: Quod presbyteri, aut diaconi, si in aliquo crimine prolapsi fuerint, non possunt per manus impositionem penitentiam remedium consequi. In decreto beati Leonis Pape capite decimo sexto decretum est ita: Alium est & consuetudine Ecclesiastica, vt qui in presbyterali honore aut diaconi gradu fuerint consecrati, si pro crimine aliquo suo per manus impositionem remedium accipiant penitentiā. Quod si dubio ex Apostolica traditione descenderit, secundum quod scriptum est: Sacerdos si peccauerit, qui orabit pro illius male huiusmodi lapsi ad promerendam misericordiam Dei secretis eius expectanda se. Ita, ubi illa satisfactio fuerit digna, & etiam si iudicosa.

Decimum quintum caput, pro eo quod interrogatum est de laico, qui Ecclesiam in suo proprietate construat, qua ipse debeat regere, aut gubernare: & sancti Patris in a statutum est, & in precepto Apostolico sic continetur, iuxta petitionem imploratum, vt si in qualibet fundo cuiuscumque, intra territorium suae basilicae fuerit constructa, pro eius deuotione in honorem eius usumque, sancti, in cuius Episcopi parochia fuerit fundatum oratorium, per se, ne primam donationem legimus, si est, praeferat tot gestum, municipalibus allegata, si aditum oratorium per missa publicis solemniter consecrabitur, ut in eodem loco nec futura temporibus hypostasia confirmantur, nec presbyter constituantur Cardinalis. Sed & si missa ibi facere maluerit, ab Episcopo nouit presbyterum p. sulandum, quatenus nihil a quo ille alio facti edote vltimum respiciat, nisi ab Episcopo fuerit ordinatum.

Decimum sextum caput, De clericis qui proprias Ecclesias relinquunt, quid de eis agi debeat, ex canone sanctorum Apostolorum capite xv. ita continetur. Si quis presbyter, aut diaconus, aut quilibet de minoribus clericorum uel in quibus propriam parochiam pergit ad alienam, & vniuersis decimam praeter Episcopos sui consuetudinem in aliena parochia conuenerit, hinc vltis in ministerio non permittitur, pro capite si vocatur ab Episcopo redire contempserit in sua inquietudine per seuerari, sed tanquam laicus ibi communicet.

Decimum septimum caput, item pro Episcopo, qui alterius clericos susceperit, vt excommunicatos, in eodem Concilio capite xvi. continetur: Episcopus vero, apud quem memoratum est cohererit, si contra eum decretum cessationem pro vbius reputant tanquam clericus forte susceperit, velut magister iniquitatis, communionem priuaretur.

Decimum octauum caput: Qui clericus vxores sortiri debeat, in f. & vj. capitulis canonum sanctorum Apostolorum decretum est. Immo autem qui ad clericum proceperunt, in principio, vt si vo uerint, vxores accipiant, sed licet eos caeterosque, tanquam modo.

Decimum nonum caput, Vt nullus presbyter, aut diaconus sine commendatario suscipiatur episcopi, in eodem canone sanctorum Apostolorum continetur: Nullum Episcoporum peregrinorum, aut presbyterorum, s. u. diaconorum sine commendatario suscipiatur episcopi & cum scripta detulerint, discutiant attentius: & si suscipiatur, si presbyteros pietatis existerit: sin in minus, neque ne cessaria submittit ei, & ad communionem nullatenus admittatur, quia a forte optione multum prouenit.

Vigintiimum caput de virginibus velatis si deuanerint, quid de illis agendum sit, in libro Decretorum beati Innocentij Pape capite decimo nono ascripta est: Quae Christo p. r. ualiter nubunt, & a sacerdotibus velantur, si postea vel publice nupsierint, vel se clauicula corruperint, non est admodum esse ad agenda penitentiam, nisi si cui se adiuuerit, de mundo recesserit. Si enim de homine habet ratio custoditur, quocumque, uicente vno alteri nupsierit, habeatur adultera, nec eius agendi penitentiam licentia concedatur, nisi vnum ex his fuerit defunctum: quantum magis de illa et uida est, quatenus non potest se postea commiserat, & postea huiusmodi ad nuptias se infuugantur.

Vigintiimum primum caput, Idem de non velatis virginibus, si deuanerint, in eodem libro, vigesimo capite continetur. Haec uero quae nec dum sacro velamine relicta, tamen in proposito virginis semper se simulauerunt permanere, licet velata non fuerint, si forte nupsierint, huiusmodi aliquantisper penitentia est, in ipsa possessione eiusmodi tenentur. Si enim inter hominem sale bene fuit contractus nulla ratione dissoluitur: quantum magis ipsa pollicatio, quae cum Deo pergit, solui sine iudicio non poterit? Nam si Apostolus Paulus, quae a proposito vidua tati desisset, ait, dixit eas habere de nuptiarum, quae primo solum ut si fecerint, quantum potest uirgines,

XIII.

XIV.

XV.

Phil. 2.

XVI.

XVII.

XVII.

qua prioris promissioni fidem frangere conata sunt. Hac itaq; haec...

Viginti secundum caput, de his qui duobus fratribus...

Viginti tertium caput, de his qui homicidium sponte...

Viginti quartum caput, de his qui homicidium non...

Viginti quintum caput, de his qui adulterii habent...

Viginti sextum caput, de monachis, & virginibus...

Viginti septimum caput, de his qui non coalle sed...

Hac itaque, carissimi nobis & dilectissimi, qua superius...

egamini reddere rationem, sicut scriptum est in Divinis...

Ut autem qua in ca scripta sunt obsequerentur, Bonifacio...

Reverendissimo Bonifacio Caesepiscopo Zachariae...

Egregium nos admonet Apostolus Paulus in 2o ad Cor. 1o...

Agnoscat igitur, carissime frater, ad vobis & quoniam...

Comis, pro hac re aggregatum fuerit Concilium, in...

Hoc anno contigit obitus Luitprandi Regis Langobardorum...

Vertical text in the right margin, likely a continuation of the main text or a commentary.

...presertim annis peruenit. Certe quidem sui iudicium duodecim fuisse perspicuum restantur. Actus Romanus sub Zacharia, de qua diximus anno suo...

Verum plurima de eodem Rege praetermissis satis eidenter scriptis Anastasii conuincitur, sed haud rerum inopatione, cum his temporibus viserit, sed, ut apparet, de tanto viro notam inuerteret, si qua in S. Petri basilicam...

Hic gloriosissimus Rex multum in Christi honore per singula loca uisibilem gloriam basilicis construxit. Hic monasterium hoc...

Porro quod sepulchro eius in Basilica Petri Apostolice in scriptum fuit epitaphium, sic se habet. Hic in hoc tumulo Luitprandus conditur, olim...

...Paulus Diaconus narrat de uiris sanctis, qui tunc temporis floruerunt, eidem Regi notis b.

nomine, qui uisibilem gloriam, Christi gratia suffragante, resurrexit, qui sepe futuram praedixit. Dicitur, cum Rex Luitprandus in...

Successit Luitprando Hildebrandus eius nepos, qui septem tantum menses regnauit, & quidem domino prope ob id genti suae minime gratus, a Longobardis ipsi...

Sed inuicem Hispanis, nobilibus his temporibus factis Alfonso, siue Adelfonso, uel Adelfonso, aut Hedefonso...

In nomine Domini nostri Iesu Christi, quicquid de Patre substantia agnoscerit ante unum a secula, ipse in suorum saeculorum de amantibus...

DE BARDOLINO DEI SERV. *Vnam

XXV. THEODELAPUS DEI SERV. VV.

RACHIS REX ROM. GORAR. DORYAL.

XXVI.

*Vbiq. N. u. l. b. 3. ep. 21. REX CATHOLICI. CVI A. DELFON. SVS PRO. PAGAT. CVLTYM. RBLTYO. NIS.

XXVII

III

CHRISTE 744. CONS. COPRON. IMP. 4. ...

